

Festiwale Teatru Szwalnia

szwalnia.DOK3 (22 września - 24 listopada)

22 września, sobota, godz. 11.00, 13.00 i 15.00 | Włókiennicza mówi | koncepcja i realizacja: Patrycja Terciak | spacer performatywny z historiami przesiedlonych | WT R

23 września, niedziela, godz. 11.00 i 13.00 | Włókiennicza mówi | koncepcja i realizacja: Patrycja Terciak | spacer performatywny z historiami przesiedlonych | WT R

30 września, niedziela, godz. 19.00 | „Comfort Zone” | Art.51 (Zgierz) B

6 października, sobota, godz. 19.00 | „Come True” | reż. Michał Stankiewicz | Scena Robocza (Poznań) B

13 października, sobota, godz. 12.00 i 13.30 | „Kalejdoskop wspomnień” | koncepcja i realizacja: Ewa Łukasiewicz | akcja teatralna odbywa się Poleskim Ośrodku Sztuki, filia Karolew R B

13 października, niedziela, godz. 19.00 | „Wspólna przestrzeń/ Общее пространство” | koncepcja: Paulina Sikora-Krizhevska B

20 października, sobota, godz. 19.00 | WI-MA/MONUMENT | pokaz instalacji powstałej w ramach warsztatów poświęconych tożsamości przemysłowego Widzewa | koncepcja i realizacja: Ludomir Franczak, uczestnicy warsztatu | działanie odbywa się w przestrzeni WI-MY. Zakładów Przemysłów Twórczych N B

3 listopada, sobota, godz. 19.00 | „1:1” | pokaz pracy warsztatowej wolontariuszy Festiwalu Teatru Szwalnia | koncepcja i realizacja: Ewa Łukasiewicz, Katarzyna Skręt, Patrycja Terciak, wolontariusze WT

10 listopada, sobota, godz. 19.00 | „Na Lighcie” | koncepcja i realizacja: Grupa Korpuskularna LightOff – Grygier/Fibich/Nykowski (Szczecin) B

17 listopada, sobota, godz. 19.00 | „Trzynasta klatka” | PREMIERA | koncepcja i realizacja: Patrycja Terciak i Weronika Fibich (Łódź/Szczecin) B

24 listopada, sobota, godz. 19.00 | SZWALNIA EXPO | oficjalne zakończenie Festiwalu Teatru Szwalnia B

Teatr Szwalnia zastrzega sobie prawo do zmian w programie bez podawania przyczyny.

WT – wydarzenie towarzyszące

B – wydarzenie biletowane (cena: 15/25 złotych)

R – konieczna rezerwacja miejsc (mailowa lub telefoniczna)

N – nabór na warsztaty

Opis wydarzeń:

„Włókiennicza mówi” | koncepcja i realizacja: Patrycja Terciak

„Włókiennicza mówi” to performatywny spacer wzdłuż ulicy stanowiącej soczewkę skupiającą dla procesu rewitalizacji urbanistycznej i społecznej; interwencja artystyczna rozpisana (każdorazowo)

na dziesięciu widzów wyposażonych w zestawy słuchawkowe, na głosy osób przesiedlonych oraz obiekty odnoszące się do pamięci miejsca.

„Włókiennicza mówi” to także rozdział powstający w Cyfrowym Archiwum Łódzian „Miastograf”, w którym zgromadzone zostaną zebrane na potrzeby projektu historie mówione – wspomnienia byłych mieszkańców ul. Włókienniczej.

Projekt nie odbyłby się bez czynnej obecności moich Rozmówców, pracowników Biura ds.

Rewitalizacji, Stowarzyszenia Topografie oraz Zespołu Teatru Szwalnia.

Liczba miejsc ograniczona. Konieczna wcześniejsza rezerwacja: promocja@teatrszwalnia.pl | 697 574 711 (rezerwacja uruchomiona w dniach: 3-19 września).

„Comfort Zone” | koncepcja i realizacja: Teatr Art.51 (Zgierz)

Wychodzenie ze strefy komfortu w wielu poradnikach jawi się jako pierwszy krok do osiągnięcia sukcesu. Nie tak łatwo jednak o recepty, jeśli strefą komfortu jest zgoda na okrucieństwo i niesprawiedliwość władzy, ciche przyzwolenie na jej pseudoopiekunckie matkowanie obywatelom. Każda władza z radością potraktuje nas jak dzieci, które trzeba nauczyć dobrego zachowania lub chorych, którzy wymagają troski i nieustannej kontroli. Obywatelskie posłuszeństwo bywa wygodne, ale dojrzałość to często świadome porzucenie tej wygody i zwątpienie w obowiązujące reguły.

Scenariusz i reżyseria: zespół

Występują: Agata Drewnicz-Kaczmarek, Anna Perek-Kowalska, Anna Rogala

Wizualizacje: Bartosz Strusewicz

Technika: Zbyszek Kowalski

Teksty: zespół oraz fragmenty książki „Mama kazała mi chorować” Julie Gregory, a także cytaty za: Noam Chomsky, Christopher Hitchens, Wikipedia, komentarze internetowe

Muzyka: Peaches, Boy Harsher, pieśń Indian Nawaho

„Come True” | reż. Michał Stankiewicz | Scena Robocza (Poznań)

Teatr to jest miejsce, gdzie jedni udają, że przeżywają żeby drudzy przeżywali naprawdę. Właściwie cała praca nad spektaklem to praca nad reakcją widza. Próba wywołania odpowiednich emocji. Odpowiednich myśli. Skojarzeń. Uczuć. Twórcy układają dramaturgię, ustalają momenty, kiedy widz ma się zaśmiać, kiedy ma się wzruszyć. Bardzo pomaga muzyka i odpowiednie oświetlenie.

Właściwie cała praca nad spektaklem polega na tym, aby dobrze przygotować momenty, które nas twórców, nie zaskoczą. Jest to trudna sztuka, ale daje dużo satysfakcji.

Merytorycznym trzonem przedstawienia są spostrzeżenia francuskiego filozofa Guy Deborda, który buduje obraz rzeczywistości społecznej na kształt spektaklu. Świat Deborda to świat, w którym człowiek bardziej ogląda niż przeżywa wydarzenia; to nie spektakl jest cieniem rzeczywistości, ale rzeczywistość wydaje się być cieniem spektaklu. W spektaklu zamiast sceny ustawialiśmy drugą widownię, na którą również zaprosiliśmy widzów. W tym lustrzanym układzie, widzowie na przemian stając się aktorami, bądź widzami, mogą obserwować napięcia pomiędzy byciem na scenie a byciem na widowni. Co zatem będzie jeszcze realne, a co już sceniczne? Co przemyślane, spontaniczne, a co niekontrolowane? Co będzie tym co nazywamy rzeczywistością, a co jej reprezentacją? Tak postawione pytania otwierają pole namysłu nad szerszym zagadnieniem: kwestią woli i sprawstwa. W jakim stopniu jednostka, nawet jeśli podąża za wyimaginowanym symbolicznym rajem, który utożsamia jako spełnienie własnych oczekiwań, może uniezależnić się od tego „doskonałego marzenia”?

Nagroda Publiczności na TopOFFFestivalu w Tychach. Spektakl dostał się również do finału konkursu na najlepszy spektakl teatru niezależnego The Best OFF.

Scenariusz, reżyseria: Michał Stankiewicz

Scenariusz, dramaturgia: Mateusz Marczewski, Marzena Sadocha

Narracja: Joanna Żurawska-Federowicz

Reżyseria światła: Mateusz Tymura

Koordynacja: Martyna Siemieńczuk, Martyna Płońska, Marcin Rutkowski

Uczestnicy prób: Roman Andrzejewski, Natalia Klupp, Maryna Strapko, Aleksandra Różalska, Andrzej Sas

Produkcja: Centrum Rezydencji Teatralnej SCENA ROBOCZA

Premiera: 16.06.2017

Spektakl powstał dzięki wsparciu ze środków Urzędu Miasta Poznania.

*

„Kalejdoskop wspomnień” | koncepcja i realizacja: Ewa Łukasiewicz | Teatr Szwalnia/ Poleski
Ośrodek Sztuki, filia Karolew

Obszarem refleksji jest dzieciństwo widziane oczami osób starszych. Krok po kroku wracają wspomnienia o zapachach, smakach, obrazach – pozornie zapomnianych, ale intensywnie obecnych. Wchodzimy do pokoju wspomnień – instalacji dźwiękowo-wizualnej świata „byłego” i świata „tu i teraz”.

Koncepcja i realizacja: Ewa Łukasiewicz

Występują: Maria Wałęska-Siempińska, Danuta Stańczyk, Bolesław Dąbrowski

Prowadzenie warsztatu z tworzenia witraży: Patrycja Terciak

Miejsce: Poleski Ośrodek Sztuki, filia Karolew, ul. Bratysławska 6a

*

„Wspólna przestrzeń/ Общее пространство” | reż. Paulina Sikora-Krizhevskaja

W ciągu ostatnich kilku lat na łódzkich ulicach, w sklepach i w autobusach coraz częściej słyszymy języki naszych wschodnich sąsiadów. Na ulicach i dworcach pojawiają się rosyjskie i ukraińskie ogłoszenia i reklamy. Nie jesteśmy tu sami.

„Wspólna przestrzeń” to spotkanie z aktualną sytuacją społeczną i jej bohaterami.

W spektaklu za pomocą materiałów video, prasy, forów internetowych oraz opowieści bohaterów spróbujemy odpowiedzieć na pytanie: jak we wspólnej przestrzeni żyje się „tutejszym” i „przyjeźdnym” z krajów dawnego bloku wschodniego?

Projekt realizowany przez Kulturologiczne Koło Naukowe Młodych Rusycystów UŁ

Występują: Jolanta Kluzowska, Wiktoria Hładko, Piotr Baleja, Cezary Wrzesiński, "Mikołaj" Lien-Che Wu, Ksenia Guzowska, Wadzim Nowicki, Piotr Domiński

Oprawa muzyczna: Piotr Domiński

Pomoc w opracowaniu materiałów audio i video: Dominika Dembowska, Justyna Tałady

Koncepcja: Paulina Sikora-Krizhevskaja

*

WI-MA/ MONUMENT | warsztat dokumentalny | instalacja | Ludomir Franczak

i uczestnicy warsztatu | WI-MA. Zakłady Przemysłów Twórczych

Warsztat dokumentalny skierowany jest do mieszkańców Widzewa reprezentujących różne grupy wiekowe.

Czy pomnik jest formą zarezerwowaną jedynie dla bohaterów? I czy na pewno ci, którym są one stawiane, zasługują na takie miano? Co z bohaterami życia codziennego i ich narracją? Celem projektu jest namysł nad tym, jak powinien wyglądać pomnik miejsc opuszczonych.

Wspólnie z grupą warsztatową spróbujemy zastanowić się nad tym, jak zbudować monument ze wspomnień i pozostałości po fabryce włókienniczej. Jak, za pomocą środków plastycznych, dźwiękowych i teatralnych, oddać życie i śmierć fabryk, które swego czasu stanowiły trzon polskiego włókiennictwa.

Dysponując przestrzenią hal fabrycznych oraz materialnymi i symbolicznymi pozostałościami spróbujemy wykreować rzeźbę dokumentalną, spełniającą jednocześnie wymogi monumentalizmu, jakie stawia się przed pomnikiem i uważności oraz skupienia, które są podstawowymi cechami dokumentu.

Czy możliwe jest stworzenie materialnego dzieła sztuki utkanego ze wspomnień i opowieści? Czy zwykłe historie, drobne przedmioty, są w stanie uformować pomnik? Czy musi być on ze spiżu i stali - ciężki i poważny, czy jednak uda się znaleźć formę plastyczną, dźwiękową i zapachową, która upamiętni pewien okres w historii Łodzi.

Działania wizualne i teatralne, warsztaty – Ludomir Franczak (<http://lfranczak.blogspot.com/>)

Warsztaty odbywać się będą w dniach:

4.10, g. 18.00-20.00

spotkanie organizacyjne

WDK „Widok”, al. Piłsudskiego 133

5 i 6.10, (godziny popołudniowe, ustalone w grupie warsztatowej)

spotkania warsztatowe

WI-MA, al. Piłsudskiego 135

17-19.10, (godziny popołudniowe, ustalone w grupie warsztatowej)

spotkania warsztatowe

WI-MA, al. Piłsudskiego 135

20.10, godz. 19.00

publiczny pokaz pracy warsztatowej w ramach Festiwalu Teatru Szwalnia (szwalnia.DOK3)

WI-MA, al. Piłsudskiego 135

Zgłoszenie na warsztaty można wypełnić i pozostawić w siedzibie Domu Kultury, bądź pobrać formularz elektroniczny ze strony www.teatrszwalnia.pl i wypełniony odesłać w terminie od 3 do 21 września na adres warsztaty@teatrszwalnia.pl

Formularz zgłoszeniowy dostępny tutaj -

<http://teatrszwalnia.pl/nabor-warsztat-dokumentalny-wi-monument/>

*

„Na Lighcie” | Grupa Korpuskularna LightOff - Grygier/Fibich/Nykowski (Szczecin)

O istocie fresnela w opozycji do spotu, czyli światło offu od Grotowskiego do Grabowskiego – pokaz nie tylko dla branżystów

Traktat o dwoistej naturze światła wygłosi jeden z najbardziej kontrowersyjnych w świecie teatru specjalistów od oświetlenia scenicznego. Poznamy różne techniki i jednostki pomiaru światła (takie jak lumen, kandela czy steradian), usłyszymy historie o kłopotach techników z dualizmem korpuskularno-falowym, dowiemy się wreszcie, z jakich powodów i jakimi metodami kierowano ten strumień na aktorów teatru offowego na przestrzeni dziejów, o tym jak światło sceniczne potrafi zwodzić, załamywać, polaryzować czy ulegać luminescencji.

Kiedy moja pozycja w teatrze jako technika zaczęła słabnąć, a cyfra zaczęła wypierać analog, postanowiłem, robiąc taki teatralny rachunek sumienia, wykrzesać z siebie resztki minionej bezpowrotnie fantazji i zmierzyć się z problemem samotności montażysty na scenie, jego egzystencji w świecie zdominowanym przez aktorów, reżyserów i scenografów... jeszcze na studiach w Gdańsku na czwartym roku oceanotechniki odbywałem praktyki na latarni morskiej w Piaskach na Helu...

Tam przy wschodach słońca potęgowanych przez znajdującą się na latarni ogromną soczewkę Fresnela zaczytywałem się "Oddechem" Becketta

i studiowałem archiwa wideo performerskiej grupy Fozz z Krakowa. Te wykrzyczane bezczelne manifesty, zalane farbą kantówki i klomb przy ul. Jedności Narodowej cały

w kwiatach... i ci wszyscy ludzie zbierający te kwiaty... to uświadomiło mi, że powinienem tym doświadczeniem podzielić się z innymi, dać z siebie część siebie... dorastałem z tą myślą do momentu, kiedy podczas pracy nad „Candelaria ilumina el corazón” Juana Pareiro w Teatro Miranda la Bolivar w Centro Occidental w Vargas, postanowiłem ostatecznie osadzić tę, przygniecioną scenicznymi realiami, postać, w wyimaginowanym, przyjaznym jej świecie, a tym samym pozwolić jej wyjść z cienia...

„(...) Sygnowany trzema nazwiskami projekt (grygier, fibich, nykowski) oparty na analogowych wspomnieniach anonimowego technika oświetlenia to próba syntezy samotności technika teatralnego zamkniętego w czarnym ciele teatru offowego z buntem czterdziestolatka pragnącego po raz ostatni zakwitnąć jak storczyk. Niestety. Grygier już od pierwszych minut jest niewidoczny, osacza widzów kaskadą barokowych komentarzy z wielu dziedzin teatru, które w swojej chaotycznej

kompilacji sprawiają wrażenie scenicznego bełkotu. Ze sceny na scenę temat przytłacza aktora, który bez przekonania próbuje zrzucić zawodowe niepowodzenia na barki swojego bohatera, którego scenicznym losem w pewnym momencie zaczyna sterować mała metalowa kulka (...)” (B. Sz., recenzja napisana na zamówienie na podstawie anonimowej kwerendy przeprowadzonej w grupie branżystów metodą black jack)

Grupa Korpuskularna LightOff Grygier / Fibich / Nykowski

Serwomechanizmy: Patryk Ekonomiuk

Premiera: 14-15 czerwca 2018

*

1:1 | pokaz pracy warsztatowej wolontariuszy Festiwalu Teatru Szwalnia | koncepcja i realizacja: Ewa Łukasiewicz, Katarzyna Skręt, Patrycja Terciak, wolontariusze

„1:1” to zbiór mikronarracji, których sedno stanowi bezpośrednie spotkanie artysty z bohaterem. Poszukiwania w obrębie prywatnej pamięci i nie-pamięci bohatera mają zostać opracowane w formie mikrodzieła, które zostanie zaprezentowane w przestrzeni Teatru Szwalnia jako...

Jako wideo. Jako fotografia. Jako performans. Jako instalacja. Jako rysunek performatywny. Jako asamblaż. Jako ścieżka dźwiękowa. Jako forma wynikająca z otrzymanej opowieści.

Cykl obejmuje warsztaty z wywiadu biograficznego i tekstu (Katarzyna Skręt), strategii działania performatywnego (Ewa Łukasiewicz) i narracji wizualnych (Patrycja Terciak).

*

„Trzynasta klatka” | PREMIERA | koncepcja i realizacja: Weronika Fibich/ Patrycja Terciak (Szczecin/Łódź)

Każda narracja jest prawdopodobna. Jak prawdopodobne było to, że spotkamy Pana Gabriela.

Ciekawość, posiadanie skrawków czyjejś historii, spotkanie z człowiekiem do tej historii przynależącym postawiło nas przed pytaniem: „jak bardzo wyrzucone pozwala być odnalezionym?”.

Działanie jest próbą rozliczenia się z posiadania cudzej historii. To wielogłosowa opowieść o pamiętaniu i zapominaniu, o wyrzucaniu i przechwytywaniu, o ponownym odkrywaniu i szukaniu śladów obecności w materii, która nie jest widoczna gołym okiem...

koncepcja i realizacja: Weronika Fibich/ Patrycja Terciak

materiał fotograficzny: Gabriel Wysocki

wsparcie naukowe (mikroskopy SEM i inne): dr Kuba Luboradzki (Instytut Chemii Fizycznej PAN)

konsultacje dotyczące konserwacji fotografii: Marta Saganek (Instytut Sztuki PAN)

*

SZWALNIA EXPO | oficjalne zakończenie Festiwalu Teatru Szwalnia

SZWALNIA EXPO to wieczór niespodzianek. Zaskakujące menu, muzyczna podróż na krańce świata: od Wolnego Kurdystanu po pokój Księdza Bryma. Piesza wędrówka z piwnicy na piętro. Spotkanie pierwszego stopnia. Teatr bliskiego kontaktu. Zostańcie z nami do białego rana.

VI Ogólnopolski Festiwal Teatrów Jednego Aktora MONOfest (25-28 października)

25 października, czwartek, godz. 10.00-15.00 | „monodram: FAQ” | warsztaty | prowadzenie: Marcin Brzozowski N

26 października, piątek, godz. 10.00-15.00 | „Błędne koła, Trójkąty Bermudzkie i zapadnie emocjonalne performerów” | warsztaty | prowadzenie: Arti Grabowski N

Godz. 18.00 | „Ida Kamińska” | monodram w wykonaniu Joanny Szczepkowskiej | reż. Gołda Tencer, Teatr Żydowski (Warszawa) | spektakl konkursowy B

Godz. 20.30 | „6 sekund” | monodram w wykonaniu Beaty Malczewskiej | Teatr Camelot (Kraków) | spektakl konkursowy B

Godz. 22.00 – omówienia spektakli

27 października, sobota, godz. 18.30 | „Curko moja, ogłoś to – rytmizowany biuletyn z wystawy Marii Wnęk” | monodram w wykonaniu Magdaleny Drab B

Godz. 20.00 | „Raport Panika” | monodram w wykonaniu Artiego Grabowskiego B

Godz. 22.00 – omówienia spektakli

28 października, niedziela, godz. 14.00 | „St. Nicholas” | monodram w wykonaniu Szymona Kuśmidera | reż. Weronika Kuśmider | spektakl konkursowy B

Godz. 19.00 | „Trzy ćwierci do śmierci” | monodram w wykonaniu Karoliny Martin | spektakl konkursowy B

Godz. 20.30 | „Kiedy będę duży” | monodram w wykonaniu Hacena Sahraoui | reż. Przemysław Prasnowski, Teatr Ba-Ku (Poznań) | spektakl konkursowy B

Godz. 22.00 – omówienia spektakli, werdykt, oficjalne zakończenie festiwalu

Teatr Szwalnia zastrzega sobie prawo do zmian w programie bez podawania przyczyny.

B – wydarzenie biletowane (cena: 20/30 złotych)

N – nabór na warsztaty

Opisy wydarzeń:

WARSZTATY

monodram: FAQ – warsztat Marcina Brzozowskiego

Warsztat aktorski przygotowany z myślą o wszystkich, którzy poważnie i realnie myślą o realizacji autorskiego monodramu. Warunkiem udziału w warsztacie jest przesłanie autorskiego scenariusza lub konspektu spektaklu do 11 października na adres mailowy:

warsztaty@teatrszwalnia.pl. Maksymalna ilość uczestników warsztatu to 5 osób, w przypadku dużej ilości zgłoszeń Rada Programowa Festiwalu rekomendować będzie do udziału w warsztacie najlepsze scenariusze.

Program pracy warsztatowej w dużej mierze zależeć będzie od zaproponowanych przez uczestników pomysłów, przestrzeni inspiracji i scenariuszy – to one określą zakres działań aktorskich i inscenizacyjnych. W trakcie warsztatów porozmawiamy także o organizacji prób monodramu, podejmiemy kwestie związane z produkcją spektakli, promocją i możliwością prezentacji monodramów na konkretnych festiwalach i przeglądach.

Błędne koła, Trójkąty Bermudzkie i zapadnie emocjonalne performerera – warsztat Artiego Grabowskiego

„Monodram” i jego sceniczna samotność zgłębiania z punktu widzenia performerera. Ciało, przestrzeń, czas, dźwięk i decyzyjność ad hoc jako składowe wypowiedzi „za siebie”. Raz dwa trzy za siebie.

Warsztat ekscentryczny, w którym przekraczanie jest normą.

Chętnych do uczestnictwa w warsztacie prosimy o przesłanie do 11 października na adres:

warsztaty@teatrszwalnia.pl swojego zgłoszenia wraz z krótkim opisem sytuacji (w dowolnej formie), w której kreśliłaś/-eś błędne koło.

SPEKTAKLE

„Ida Kamińska” – monodram w wykonaniu Joanny Szczepkowskiej

- Ida Kamińska budowała teatr na gruzach płaczu po spalonych teatrach. Przywoływała czynnie widzów zamilkłe głosy. „Życie jest tym, co nam się przydarza, choć mielibyśmy inne plany” – powiadała. Miała 5 lat, kiedy pierwszy raz stanęła na scenie. Odtąd teatr stał się jej domem z oknami otwartymi na świat. Bo wszędzie, Nowy Jork czy Tel-Awiv, Londyn czy Paryż, Wrocław czy

Łódź – gdy tylko się pojawiała, widziano w niej wielką aktorkę, znakomitą reżyserkę - Gołda Tencer. Film „Jej teatr” w reżyserii Władysława Forberta pochodzi ze zbiorów Filmoteki Narodowej – Instytutu Audiowizualnego. Właścicielem praw do filmu jest WFDiF.

Scenariusz i reżyseria: Gołda Tencer

Autor sztuki „Mój teatr”: Henryk Grynberg

Scenografia i kostiumy: Izabela Chełkowska

Muzyka: Paweł Szamburski

*

„6 sekund” | monodram w wykonaniu Beaty Malczewskiej

Bohaterka – aktorka po 30 latach pracy scenicznej zamierza krańcowo odmienić swój wizerunek zawodowy. Komediodram i pozornie absurdalny układ początkowych scen, kursu tańca dla kobiet bez różnicy wieku, gdzie bohaterka odgrywa konflikt trzech pokoleń prowadzi do bolesnej retrospekcji, refleksji i decyzji. Jest to brzemienne w nieprzewidziane skutki udział w castingu do reklamy, zamiast do serialu Szekspirowskiego. Parodia tego zjawiska staje się przełomem, a nagrodą jest cud, który wydarza się w finale jak w filmach Woody Allena.

Reżyseria: Paweł Szumiec

Scenariusz: Beata Malczewska

Ruch sceniczny i opracowanie muzyczne: Artur Dobrzański i Paweł Szumiec

*

„Curko moja, ogłoś to – rytmizowany biuletyn z wystawy Marii Wnęk” | monodram w wykonaniu Magdaleny Drab

To sztuka, która mówi zarówno o niezwyklej postaci, jak i o świecie, który jej się przygląda, o wyobcowaniu i wyobraźni, o prawdziwej sztuce i o tym, jak ją postrzegamy. „To spektakl o różnych sposobach patrzenia na świat. O empatii i ludziach, którzy nie potrafią pokonać poczucia wyższości w stosunku do drugiego człowieka” (Magdalena Drab).

Malarka Maria Wnęk (1922-2005) nie była absolwentką akademii ani uczennicą wielkich mistrzów palety. Ukończyła zaledwie cztery klasy, w rodzinnej wsi uważano ją za osobę niespełna rozumu. Jako malarka zadebiutowała dopiero po czterdziestce. Twierdziła, że malować może jej sam Bóg, którego gorliwie czciła od najmłodszych lat. Jej ekspresyjne obrazy – przedstawiające głównie świętych, a na rewersach zawierające przesłanie artystki do świata – znajdują się dziś w najważniejszych galeriach sztuki art. brut na całym świecie.

Monodram wygrał Konkurs na Najlepszy Spektakl Teatru Niezależnego „The Best OFF” (2018).

Scenariusz: Magdalena Drab

Muzyka i konsultacja reżyserska: Albert Pyśk

Inspicjent/sufler: Mariusz Sikorski

*

„Raport Panika” | monodram w wykonaniu Artiego Grabowskiego

„Raport Panika” to monodram nagrodzony główną nagrodą OFF Kontrapunktu w 2018 roku. Próba reanimacji aktora w endemicznym performerze. Spektakl kolażowo oparty jest na motywach „Dziennika panicznego” Rolanda Topora oraz tekstach własnych. Każda scena wyprowadza widza na paniczne manowce naszej narodowej tożsamości, oceany fobii, autoironicznie wytyka polskie przywary i słabości. Arti rozprawia się również ze sobą, dumą patriotycznego frustrata, egocentrycznymi skłonnościami; szuka źródeł narodowych infekcji; ksenofobicznych lęków, niechęci do inności i ogólnego braku tolerancji. Na koniec serwuje lekcję „Bon ton”, wytyka widelcem brak zasad etykiety, kindersztuby i empatii ale nade wszystko gorzko-ironicznie biczuje nas i siebie wstydem.

*

„St. Nicholas” | monodram w wykonaniu Szymona Kuśmidera

Krytyk teatralny w kryzysie wieku średniego zakochuje się w aktorce. W pogoni za miłością niespodziewanie spotyka wampiry. Czego się od nich nauczy? Czy zechce się od nich uwolnić? A może to wszystko nieprawda?

Napisana przez McPhersona sztuka „St. Nicholas” to niezwykła opowieść o pożądaniu, poszukiwaniu sensu i pojednaniu z samym sobą. Wybitny aktor i jego widzowie, gra i realność. Ich granice rozplývają się w ciemności. W ciemności, w której czai się to, czego najbardziej się boimy. No właśnie, co?

Spektakl wieńczy 25-lecie pracy artystycznej Aktora.

Spektakl pod honorowym patronatem Ambasady Irlandii

Conor McPherson, „St. Nicholas”

Tłumaczenie: Elżbieta Woźniak

Reżyseria: Weronika Kuśmider

„Trzy ćwierci do śmierci” | monodram w wykonaniu Karoliny Martin

Spektakl lalkowy, inspirowany supraszkimi opowieściami zebranymi przez Wojciecha Załęskiego w książce „Hecz precz stała się rzecz”. Zrealizowany dzięki stypendium Prezydenta Miasta Białegostoku dla młodych twórców. Bohaterką jest starsza pani, która ma już dosyć swojego długiego życia. Aby przejść na drugą stronę musi najpierw zmierzyć się z demonami swojej przeszłości. Pomaga jej w tym tajemnicza postać. Kobieta boryka się z samotnością, jednak czy prawdą jest, że samotnie kroczy przez życie?

Lalka, będąca główną bohaterką, została wykonana podczas międzynarodowych warsztatów kreowania lalek człękkształtnych w Belgii, prowadzonych przez Natachę Belową.

Pomysł, lalka: Karolina Martin

Opieka artystyczna: Mateusz Smaczny

Muzyka na żywo: Paula Kowalczyk, Adam Milewski

Animacja materiału, śpiew: Magdalena Słowik, Zofia Straczycka

Dramaturgia: Jerzy Machowski

Scenografia: Marek Idzikowski

Reżyseria światła: Maciej Iwańczyk

*

„Kiedy będę duży” | monodram w wykonaniu Hacena Sahraoui

„Kiedy będę duży” to spektakl o marzeniach z dzieciństwa, które się spełniają w sposób zaskakujący i przewrotny. Ile z nas chciało zostać lotnikami, modelkami, strażakami?

A Hacen Sahraoui od zawsze chciał być... emigrantem! Przekraczanie granic jest wpisane w jego nazwisko, które w języku arabskim oznacza „człowieka w podróży”.

Hacen Sahraoui, znany szerszej publiczności z serialu „Przepis na życie”, tym razem serwuje nam niesamowity, francusko-polski koktajl, pełen zabawnych obserwacji obyczajowych.

W barwnych opowieściach mieszają się „twarze” autora: francuskość, algierskość i polskość, a jego osobiste wspomnienia stają się okazją do refleksji nad sytuacją cudzoziemców żyjących w Polsce. W tle nostalgiczna podróż do kraju dzieciństwa i kilka praktycznych porad dla przyszłych emigrantów. Spektakl Ba-Ku teatr wykorzystuje szeroką gamę konwencji teatralnych i filmowych, od teatru cieni poprzez reportaż i slapstick. Wszystko po to, aby

w sposób lekki opowiedzieć o strachu przed „nieznanym i obcym”.

Ba-Ku teatr powstał w 2009 roku w Poznaniu i jest związany z Fundacją Barak Kultury. Podobnie jak Fundacja, Ba-Ku teatr opiera swój światopogląd na różnorodności, jednocząc wiele artystycznych osobowości ze środowisk mniejszościowych. Z Ba-Ku współpracują m.in.

aktorzy-imigranci: Hiszpanka Eva Rufo, Francuz arabskiego pochodzenia Hacen Sahraoui, pisarz i działacz LGBT Bartosz Żurawiecki oraz aktywistka na rzecz osób

z niepełnosprawnościami Justyna Tomczak-Boczko. Liderem teatru jest Przemek Prasnowski, aktor i reżyser, dla którego kluczowym tematem artystycznych realizacji jest spotkanie z Innym. Bohaterami spektakli Ba-Ku są ludzie wymykający się stereotypom i walczący ze swoim wykluczeniem.

Reżyseria: Przemek Prasnowski

Scenariusz: Hacen Sahraoui, Przemek Prasnowski

Obsada: Hacen Sahraoui

Muzyka: Maciej Kuśnierz

Kostiumy: Dorota Słomczyńska

Wizualizacje: Kamil Krotofil, Piotr Bedliński

Czas trwania: 45 min.

Produkcja: Fundacja Barak Kultury

Premiera: kwiecień 2018 w ramach festiwalu Inwazja barbarzyńców